Категорія справи № **910/19022/13: не визначено.**
Надіслано судом: **23.06.2017.** Зареєстровано: **26.06.2017.** Оприлюднено: **29.06.2017.**
Дата набрання законної сили: **30.05.2017**

КИЇВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД

04116 м.Київ, вул. Шолуденка, 1 (044) 230-06-58

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"30" травня 2017 р. Справа№ 910/19022/13

Київський апеляційний господарський суд у складі колегії суддів:

головуючого: Гаврилюка О.М.

суддів: Майданевича А.Г.

Суліма В.В.

в судове засідання з'явились представники:

від позивача: Секалюк Д.Л. - представник за довіреністю;

від відповідача: Макидон М.М. - представник за довіреністю;

розглянувши у відкритому судовому засіданні апеляційну скаргу Компанії Доппельмайр Зайльбанен Г.м.б.Х.

на ухвалу Господарського суду міста Києва від 06.03.2017

у справі № 910/19022/13 (суддя Пригунова А.Б.)

за позовом Компанії Доппельмайр Зайльбанен Г.м.б.Х.

до Приватного виробничого підприємства «Сіріус»

про спонукання до виконання зобов`язань та стягнення 112247,83 грн.

ВСТАНОВИВ:

До Господарського суду міста Києва звернулась Компанія Доппельмайр Зайльбанен Г.м.б.Х. з позовом до Приватного виробничого підприємства «Сіріус» про спонукання до виконання зобов`язань та стягнення 112 247,83 грн.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 06.03.2017 у справі № 910/19022/13 припинено провадження у справі.

Не погоджуючись із винесеною ухвалою Компанія Доппельмайр Зайльбанен Г.м.б.Х. звернулась до Київського апеляційного господарського суду з апеляційною скаргою, в якій просить скасувати ухвалу Господарського суду міста Києва від 06.03.2017 у справі № 910/19022/13, позовні вимоги задовольнити повністю.

Ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 15.05.2017 матеріали справи за апеляційною скаргою Компанії Доппельмайр Зайльбанен Г.м.б.Х. на ухвалу Господарського суду міста Києва від 06.03.2017 у справі № 910/19022/13 були прийняті до свого провадження колегією суду у складі: Гаврилюк О.М. (головуючий), Коротун О.М., Сулім В.В. та призначено розгляд справи на 30.05.2017.

У зв'язку із відрядженням судді-учасника колегії Коротун О.М., відповідно до протоколу автоматичної зміни складу колегії суддів від 29.05.2017 визначено склад колегії суддів: Гаврилюк О.М. (головуючий), Майданевич А.Г., Сулім В.В.

Ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 29.05.2017 прийнято матеріали справи № 910/19022/13 з розгляду апеляційної скарги Компанії Доппельмайр Зайльбанен Г.м.б.Х. на ухвалу Господарського суду міста Києва від 06.03.2017 у справі № 910/19022/13 до свого провадження.

Представник позивача у судовому засіданні 30.05.2017 підтримав вимоги апеляційної скарги, просив ухвалу Господарського суду міста Києва від 06.03.2017 у справі № 910/19022/13 скасувати, та прийняти нове рішення, яким задовольнити позовні вимоги.

Представник відповідача у судовому засіданні 30.05.2017 заперечив проти доводів апеляційної скарги та просив відмовити у її задоволенні.

Відповідно до ст. 99 ГПК України в апеляційній інстанції справи переглядаються за правилами розгляду цих справ у першій інстанції з урахуванням особливостей, передбачених у цьому розділі.

Статтею 101 ГПК України встановлено, що у процесі перегляду справи апеляційний господарський суд за наявними у справі і додатково поданими доказами повторно розглядає справу; апеляційний господарський суд не зв'язаний доводами апеляційної скарги і перевіряє законність і обґрунтованість рішення місцевого господарського суду у повному обсязі; в апеляційній інстанції не приймаються і не розглядаються вимоги, що не були предметом розгляду в суді першої інстанції.

Дослідивши докази, що є у справі, заслухавши пояснення представників сторін, перевіривши застосування норм матеріального та процесуального права судом першої інстанції, обговоривши доводи апеляційної скарги, відзиву на апеляційну скаргу, судова колегія апеляційного господарського суду дійшла висновку, що апеляційна скарга підлягає частковому задоволенню, ухвала місцевого господарського суду - скасуванню, виходячи із наступного.

Як вбачається із матеріалів справи, Компанія "Доппельмайр Зайльбанен Г.м.б.Х." звернулась до Господарського суду міста Києва з позовною заявою до Приватного виробничого підприємства "Сіріус" про спонукання до виконання зобов'язань за контрактами № WAA 0001389 від 09.09.2007 та № WAA 0001390 від 09.09.2007 та стягнення 112 247,83 євро (що складає 1 211 933,54 грн. на 24.09.2013), з яких 86 740,90 євро основний борг, 25 506,93 євро 3% річних, також позивач просить покласти на відповідача витрати по оплаті судового збору та послуг адвоката.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 03.10.2013 позовну заяву прийнято до розгляду, порушено провадження у справі № 910/19022/13.

Справа розглядалась судами неодноразово.

Постановою Вищого господарського суду України від 19.10.2016 у справі № 910/19022/13 скасовано постанову Київського апеляційного господарського суду від 05.08.2015 та рішення Господарського суду міста Києва від 26.03.2015, та передано дану справі на новий розгляд до Господарського суду міста Києва.

31.10.2016 матеріали справи № 910/19022/13 надійшли до Господарського суду міста Києва та відповідно до автоматизованого розподілу судової справи між суддями передані на розгляд судді Пригунової А.Б.

Ухвалою Господарського суду міста Києва від 01.11.2016 суддею Пригуновою А.Б. прийнято справу № 910/19022/13 до свого провадження та призначено дану справу до розгляду у судовому засіданні

на 21.11.2016.

Судом оголошувалась перерва в порядку ст. 77 Господарського процесуального кодексу України.

12.12.2016 через загальний відділ діловодства Господарського суду міста Києва відповідач подав відзив на позовну заяву, в якому Приватне виробниче підприємство "Сіріус" заперечував проти позову та просив відмовити у задоволенні позовних вимог з підстав, зазначених у відзиві.

20.02.2017 через відділ діловодства суду від відповідача надійшли додаткові пояснення.

У судовому засіданні 20.02.2017 представник відповідача подав заяву, в якій просив припинити провадження у справі у зв'язку з тим, що даний спір не підлягає розгляду в господарських судах через наявність третейської оговори у тексті спірної угоди. В обґрунтування своєї позиції відповідач посилається на п. 3 ст.2 Конвенції про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень (Нью-Йорк, 10 червня 1958 року - ратифікована Україною 10 жовтня 1960 року).

Згідно із ч. 1 ст. 8 Закону України "Про міжнародний комерційний арбітраж" суд, до якого подано позов у питанні, що є предметом арбітражної угоди, повинен, якщо будь-яка із сторін попросить про це не пізніше подання своєї першої заяви щодо суті спору, припинити провадження у справі і направити сторони до арбітражу, якщо не визнає, що ця арбітражна угода є недійсною, втратила чинність або не може бути виконана.

Як було зазначено вище, справа розглядалась судами неодноразово, крім того, на новому розгляді відповідачем, до подання заяви про припинення провадження, до господарського суду першої інстанції були подані документи, а саме: 12.12.2016 відповідач подав відзив на позовну заяву, в якому Приватне виробниче підприємство "Сіріус" заперечував проти позову та просив відмовити у задоволенні позовних вимог з підстав, зазначених у відзиві та 20.02.2017 від відповідача надійшли додаткові пояснення.

Господарським судам слід враховувати, що сторони зовнішньоекономічного договору мають право передбачити у ньому або шляхом укладення окремої угоди (арбітражна умова, арбітражне застереження) передачу спорів, що виникають з такого договору, на вирішення третейського суду (постійно діючого або створеного для вирішення конкретного спору - ad hoc). Ця домовленість повинна чітко визначати, який саме орган вирішення спорів обрали сторони: Міжнародний комерційний арбітражний суд, Морську арбітражну комісію при Торгово-промисловій палаті України або інший третейський суд в Україні чи за кордоном; господарський суд може порушити провадження зі справи у випадку наявності у зовнішньоекономічному договорі арбітражної угоди, якщо визначить, що така угода є недійсною, втратила чинність або не може бути виконана (пункт 3 статті 2 Конвенції про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень, Нью-Йорк, 1958); названа норма узгоджується з вимогами статті 8 Закону України "Про міжнародний комерційний арбітраж", згідно з пунктом 1 якої суд, до якого подано позов з питання, що є предметом арбітражної угоди, повинен, якщо будь-яка із сторін просить про це не пізніше подання своєї першої заяви по суті спору, припинити провадження у справі і направити сторони до арбітражу, якщо не визнає, що ця арбітражна угода є недійсною, втратила чинність або не може бути виконана. Так, арбітражна угода не може бути виконана, якщо сторони неправильно виклали назву третейського суду або зазначили арбітражну установу, якої не існує; провадження у справі в цих випадках припиняється на підставі пункту 1 частини першої статті 80 ГПК; при цьому господарським судам слід враховувати, що звернення до арбітражу - це право, а не обов'язок сторони (стаття 12 ГПК), яке реалізовується у встановленому порядку (стаття 8 Закону України "Про міжнародний комерційний арбітраж"), а підсудність суду справи з іноземним елементом визначається на момент відкриття провадження у справі, незважаючи на те, що в ході провадження у справі підстави для такої підсудності відпали або змінилися, крім випадків, передбачених у статті 76 Закону України "Про міжнародне приватне право" (роз'яснення Вищого господарського суду України від 31.05.2002 № 04-5/608 "Про деякі питання практики розгляду справ за участю іноземних підприємств і організацій").

Враховуючи викладене та те, що відповідачем на новому розгляді вже було подано заяви по суті спору, а саме: 12.12.2016 відзив на позовну заяву, в якому відповідач заперечував проти позову та просив відмовити у задоволенні позовних вимог з підстав, зазначених у відзиві та 20.02.2017 відповідач подав додаткові пояснення, судом апеляційної інстанції встановлено, що ухвала від

06.03.2017 у справі № 910/19022/13 винесена господарським судом першої інстанції без урахування положень ч. 1 ст. 8 Закону України "Про міжнародний арбітраж" та з порушенням ст. 80 ГПК України.

Слід також зазначити, що наявність третейської угоди не є відмовою від права на звернення до суду, а є одним із способів реалізації на захист своїх прав, у зв'язку із викладеним, існує виключно правова можливість, а не обов'язок звертатись до третейського суду.

Згідно із ст. 111-28 ГПК України висновок Верховного Суду України щодо застосування норми права, викладений у його постанові, прийнятій за результатами розгляду справи з підстав, передбачених пунктами 1 і 2 частини першої статті 111 16 цього Кодексу, є обов'язковим для всіх суб'єктів владних повноважень, які застосовують у своїй діяльності нормативно-правовий акт, що містить відповідну норму права. Висновок щодо застосування норм права, викладений у постанові Верховного Суду України, має враховуватися іншими судами загальної юрисдикції при застосуванні таких норм права. Суд має право відступити від правової позиції, викладеної у висновках Верховного Суду України, з одночасним наведенням відповідних мотивів.

Посилання відповідача на постанову Верховного Суду України від 11.06.2002 у справі № 8/231 (02/145) є безпідставним, оскільки у зазначеній справі обставини відмінні від обставин справи № 910/19022/13, враховуючи те, що відповідачем на новому розгляді вже було подано заяви по суті спору.

Київський апеляційний господарський суд дійшов висновку, що судом першої інстанції в ухвалі від 06.03.2017 у справі № 910/19022/13 не встановлено наявності підстав для припинення провадження у справі № 910/19022/13, передбачених статтею 80 ГПК України.

Відповідно до ст.104 ГПК України порушення норм процесуального права є підставою для скасування рішення, за умови, якщо це порушення призвело до прийняття неправильного рішення.

Згідно із ст.106 ГПК України у випадку скасування апеляційною інстанцією ухвали про припинення провадження у справі, справа передається на розгляд місцевого господарського суду.

Таким чином, апеляційна скарга, у частині вимоги про прийняття нового рішення, яким задовольнити позовні вимоги, не відповідає ст.106 ГПК України.

Отже, у зв'язку із прийняттям судом першої інстанції ухвали від 06.03.2017 у справі № 910/19022/13 з порушенням норми процесуального права, зазначена ухвала підлягає скасуванню, а справа № 910/19022/13 переданню на розгляд суду першої інстанції.

З огляду на викладене, колегія суддів дійшла висновку про наявність підстав, встановлених нормами чинного законодавства та відповідно до матеріалів справи, для часткового задоволення апеляційної скарги, скасування ухвали суду першої інстанції та передачі справи на розгляд місцевого господарського суду.

Керуючись ст.ст. 99, 101, 103-106 ГПК України Київський апеляційний господарський суд -

ПОСТАНОВИВ:

1. Апеляційну скаргу Компанії Доппельмайр Зайльбанен Г.м.б.Х. на ухвалу Господарського суду міста Києва від 06.03.2017 у справі № 910/19022/13 задовольнити частково.

2. Ухвалу Господарського суду міста Києва від 06.03.2017 у справі № 910/19022/13 скасувати повністю.

3. Справу № 910/19022/13 передати на розгляд до Господарського суду міста Києва.

Повний текст постанови складено 20.06.2017.

Постанова набирає законної сили з моменту її прийняття і може бути оскаржена до Вищого господарського суду України протягом двадцяти днів з дня набрання постановою апеляційного господарського суду законної сили.

Головуючий суддя **О.М. Гаврилюк**

Судді **А.Г. Майданевич**

В.В. Сулім